

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

BİR BAKIŞTA

Değerli Meslektaşlarımız,

Türk Oftalmoloji Dergisi 2023 yılının 3. sayısında, 6 özgün araştırma, 4 olgu sunumu ve 1 adet derleme bulunmaktadır.

Tsatsos ve ark., “Kontakt Lens Kullanım Önerileri–Riskler ve Sonuçlar: Çok Fazla Bilgi Mevcut Ancak Hastalar Yeterince Faydalanamıyor mu?” başlıklı prospektif çalışmalarında, göz acil servisine başvuran kontakt lens kullanan 50 ardışık hastanın kontakt lens hijyen farkındalık düzeyini sorgulayarak, hastalık şiddeti ile kullandıkları kontakt lens tipi ve kontakt lens hijyen yaklaşımının ilişkisini araştırmışlardır. Çalışma kapsamında kadın oranı yüksek olup, en sık kullanılan kontakt lens tipi aylık, bunu günlük, iki haftalık ve daha az oranda uzun süreli kontakt lensler izlemiştir. Kontakt lens hijyen yaklaşımlarına göre hastalar düşük, orta ve yüksek risk gruplarına ayrılarak değerlendirilmiş ve kornea ülseri tanısı alan 25 hastanın 23’ünde hijyeninin bozuk olduğu ve bu hastalarda görmenin daha yavaş iyileştiği görülmüştür. Yazarlar, hastaların kontakt lens hijyeni ile ilgili bilgi düzeylerinin yeterli olmadığını vurgulayarak, bu konuda eğitimin sürekli olması gerektiğini belirtmişler.

Yıldız ve ark., “Orta ve İleri Evre Keratakonusta Hibrid Kontakt Lens ile Gaz Geçirgen Sert Kontakt Lenslerin Karşılaştırılması” başlıklı prospektif çalışmalarında, orta ve ileri evre keratakonusu olan 51 hastaya yeni jenerasyon hibrid kontakt lens ve 40 hastaya gaz geçirgen sert kontakt lens uygulayarak, klinik ve topografik özellikleri karşılaştırmışlardır. Yaş, cinsiyet ve keratokonus evresi açısından benzer özellikte olan bu iki grupta logMAR’a göre görme kazanımları açısından fark olmadığı, özellikle santral koni olgularındaki görme artışının gaz geçirgen sert kontakt lens uygulanan grupta daha belirgin olmak üzere her iki kontakt lens uygulamasında da daha fazla olduğu görülmüştür. Ancak araştırmacılar, hibrid kontakt lenslerin uzun dönem sonuçlarını görebilmek için daha çok sayıda ve uzun takipli keratokonus olgusuna ihtiyaç olduğunu belirtmişlerdir.

Bayuk ve ark.’nın, “Primer Kanalikülitli Hastaların Uzun Dönem Takip Sonuçları” başlıklı çalışmalarında primer kanalikülit tanılı 26 hastanın demografik özellikleri, klinik bulguları, mikrobiyolojik profilleri ile tedavi sonuçları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Hastaların en sık klinik yakınması sırasıyla epifora (%46,1) olup bunu pürülan akıntı ve kaşıntı izlemiştir. Genellikle kronik konjunktivit olarak tedavi edilen olgularda tanı konulma süresinin 1-60 ay arasında değiştiği görülmüştür. Sıklıkla alt kanalikülide tıkanıklık geliştiği ve ilk sıradaki mikrobiyal etkenin *Aktinomyces* olduğu bildirilmiştir. Yazarlar, kanalikülit olgularında kanalikülotomi ve kanalikül içeriğinin küretajı sonrası bir ay içinde belirti ve bulguların düzeldiğini, ancak geç tanı konulması nedeni ile tedavinin geciktiğini bildirmişlerdir.

Gür Güngör ve ark., “Tek Taraflı Glokomlu Hastaların Glokomatöz Olmayan Gözlerinde Maküler ve Peripapiller Vasküler Yoğunluk” başlıklı klinik çalışmada vasküler hasarın glokom patogenezindeki rolünü araştırmışlardır. Tek taraflı glokomu olan olguların her iki gözü ile kontrol olgularında optik sinir, peripapiller ve maküler damar yoğunluğunun optik koherens tomografi anjiyografi ile değerlendirildiği çalışmada glokomu olan gözlerin rim alanı, çukurluk hacmi, ortalama çukurluk/disk oranı ve retina sinir lifi tabakası kalınlık parametreleri glokomu bulunmayan diğer gözden ve kontrol olgularından anlamlı ölçüde farklı bulunmuştur. Ancak vasküler yoğunluk açısından intradisk dışında peripapiller ve maküler bölgede tüm parametreler glokomlu gözlerde daha düşük olurken, glokomu olmayan gözler ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir. Araştırmacılar, tek taraflı glokom olgularının diğer gözlerinde vasküler değişikliğin kontrol grubundan farklı olmaması nedeniyle glokom patogenezinde vasküler yolağın sorumlu olabileceği hipotezini desteklemediğini belirtmişlerdir.

Bulut ve ark.’nın, “Obez ve Sağlıklı Çocuklarda Koroid Kalınlığının Klinik İlişkisi: Makine Öğrenimi Çalışması” başlıklı çalışmalarında, 59 obez ve 35 sağlıklı çocuğun maküler koroid kalınlığı ve peripapiller koroid kalınlığı optik koherens tomografi ile incelenmiş ve random forest (RF), support vector machine (SVM) ve multilayer perceptrons algoritmaları kullanılarak obez çocukları sağlıklı çocuklardan ayırt etmedeki etkinlikleri değerlendirilmiştir. Obesitenin koroid kalınlığı üzerinde etkili olduğu saptanan çalışmada hem RF hem de SVM algoritmalarının, obez ve sağlıklı çocukları sınıflandırmada etkili ve doğru yöntem olduğu bildirilmiştir.

Kayhan ve ark., “Optik Nörit Geçirmiş ve Geçirmemiş Multipl Sklerozlu Gözlerde İç Retina Tabaka Değişikliklerinin Bölgesel Analizi” konulu çalışmalarında, multipl sklerozu (MS) olan 74 hasta ile 40 sağlıklı bireyin iç retina değişiklikleri geriye dönük olarak karşılaştırmışlardır. Peripapiller retina sinir lifi tabakası (pRSLT), maküla retina sinir lifi tabakası (mRSLT), gangliyon hücre tabakası (GHT), iç pleksiform tabaka (IPT), iç nükleer tabaka (INT) ve tam maküla kalınlıklarını MS grubunda anlamlı olarak daha ince saptamışlardır. Optik nörit olan MS hastalarında benzer şekilde pRSLT, tam maküla kalınlığı, mRSLT, GHT ve IPT ortalama kalınlıklarının optik nöriti olmayanlara göre anlamlı ölçüde daha ince

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

BİR BAKIŞTA

olduğu, özellikle GHT ve IPT'nin incelenmesinin alt alanda anlamlı olarak daha yüksek olduğu vurgulanmıştır. Çalışmada GHT ve IPT incelenmesinin MS hastaları için sağlam ve güvenilir bir biyobelirteç olduğu bildirilmiştir.

Crespo ve ark.'nın kaleme aldığı "Kornea ve Oküler Yüzey Hastalıklarında Mitomisin C Kullanımı" başlıklı derlemede, pterijum cerrahisi, oküler yüzey neoplazileri ve refraktif cerrahi gibi oküler yüzey hastalıklarında MMC'nin kullanımı ile ilgili bilgi verilerek, tedavi etkinliği yanında MMC kullanımının endotel hücre kaybı, kornea perforasyonu, sklerada erime, sekonder glokom, iritis ve endoftalmi gibi olası komplikasyonlarına dikkat çekilmiştir. Oküler yüzey hastalıklarında MMC tedavi protokolü konusunda ortak bir fikrin olmadığı belirtilen derlemede, bu konuda yapılmış çalışmalar gözden geçirilerek MMC kullanımı ile ilgili uygulamalar tartışılmıştır.

Bu sayının ilk olgusu Uçakhan Gündüz ve ark.'nın, konjenital iyi huylu bir tümör olan limbal dermoid tümörün cerrahi tedavisi ile ilgili olup, mikrokeratom aracılı anterior lameller greft kullanılarak gerçekleştirilen lameller keratoplasti tekniği sunulmuştur.

Menteş ve ark., ikinci doz Pfizer-BioNTech COVID-19 aşısı sonrasında sol gözde ani ve ağır görme kaybı olan 65 yaşındaki bir kadın hastada akut maküler nöroretinopati ile eşzamanlı difüz tipte parasantral akut orta makülopati (PAOM) geliştiğini multimodal görüntüleme ile göstermişlerdir .

Sedlak ve ark. tarafından "Non-Arteritik Anterior İskemik Optik Nöropatiyi Taklit Eden Geç Başlangıçlı Nöromiyelitis Optika Spektrum Bozukluğu- Olgu Sunumu" başlıklı olgu sunumunda, ağrısız görme azalması nedeni ile iskemik ön optik nöropati düşünülen 60 yaşındaki kadın hastada, akuaporin-4 immüno globulin G antikor pozitifliği ve kontrastlı MRG'de optik sinirler ve optik kiazmada enflamasyon saptanması sonucu yaşlı hastalarda da iskemik optik nöropati ayırıcı tanısında geç başlangıçlı nöromiyelit optika spektrum bozukluğu gelişebileceği vurgulanmıştır.

Top Kartı ve ark.'nın olgu sunumunda, başağrısı, sol tarafa bakış kısıtlılığı ve yüzünün sol tarafındaki kaslarda zayıflık yakınması ile kliniğe başvuran 43 yaşında kadın hastada Tip 1 Chiari Malformasyonu ile ilişkili siringomyeliye sekonder sekiz sendromu tanısı konularak, ilk kez beyin sapını tutan siringomyelinin sekiz sendromuna yol açtığını vurgulanmıştır.

Bu sayımızda yayınlanan makalelerin ilginizi çekeceğini ve okumaktan keyif alacağınızı umuyoruz.

Saygı ve Sevgilerimizle,

Editöryel Kurul Adına
Dr. Nilgün Yıldırım